

номочия для рассмотрения, в случае необходимости, основания для продолжения задержания.

Лицу в момент ареста и в начале задержания или заключения либо вскоре после этого органом, ответственным за арест, задержание или заключение, доводятся до сведения и разъясняются его права и возможности их осуществления.

Таким образом, мы можем отметить, что законодатель предусмотрел и четко регламентировал как основания для произведения задержания, так и его порядок, а также те детали, которые возникают в процессе такого задержания, например, причинение вреда, вызванное необходимостью при задержании преступника.

Для работника милиции доскональное знание правовых основ своей профессиональной деятельности имеет исключительное значение. Ведь это знание придает уверенность в собственной правоте, что проявляется в решительности и своевременности действий. Кроме того, оно исключит либо сведет к минимуму количество юридических ошибок, влекущих серьезные нарушения прав и свобод граждан, что недопустимо в правовом демократическом государстве.

Стаття надійшла до редколегії 15.05.2000 р.

ЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПРОЦЕС НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ БОРОТБІ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ ЯК ЗЛОЧИНОМ, ЩО ПОСЯГАЄ НА СВОБОДУ ТА НЕДОТОРКАННІСТЬ ЛЮДИНИ

Я.Г. Лизогуб

(Відділ спеціальної міліції при УМВС України в Луганській області)

*Кожна людина має право на ... свободу та особисту недоторканність.
Загальна декларація прав людини*

Свобода та недоторканність - ось те головне, чого постійно прагнула людина.

Історично склалося, що люди час від часу з тих або інших причин зазнавали усіляких поневірянь, пов'язаних,

як правило, з обмеженням їхньої свободи та недоторканності. По-перше, це було наслідком існуючого політичного режиму та форми правління, зокрема - кріпацької залежності селян у роки феодалізму, а по-друге, наслідком окупації України різними поневолювачами, як у випадку з монголо-татарським ігом. Перше - результат історичної еволюції держави, необхідність її формування та будівництва, а друге - зовнішній вплив іноземних загарбників. Однак усе, що тоді відбувалося, ми відносимо на "круги своя", бо вважаємо, що це своєрідний процес набуття "матерією" "форми".

Крім того, свобода та недоторканність людини були і є об'єктом посягань і з боку окремих осіб, які на цьому заробляли і заробляють великі гроші.

З давніх-давен у деяких державах було поширене рабство та работоргівля як одна з форм торгівлі людьми. Але за тих давніх часів і рабство, і работоргівля були "в законі". Рабство являло окремий вид існування людини (раба), а работоргівля виступала засобом придбання та продажу людей на існуючих тоді спеціальних ринках рабів. У рабстві та работоргівлі були зацікавлені работоргівці та рабоотримувачі, однак на самих рабів це лягало страшним тягарем, оскільки максимально обмежувало їхні права. Раб був істотою, з якою можна робити все, що завгодно: бити, ображати, катувати і навіть вбити. Закони давали таку можливість тим, у кого були гроші і хто тримав рабів для використання їхньої фізичної сили на різноманітних роботах. Сам же раб не мав права захистити себе, оскільки був скоріше річчю, ніж людиною. Минали тисячоліття, але рабство, а також торгівля рабами продовжували існувати, рік за роком змінюючи тільки своє "обличчя".

У процесі еволюції держав державний устрій та форми правління в різних країнах змінювалися. Рабство, як і работоргівля, починало набувати ознак злочинної діяльності. Уряди держав, прагнучи знищити работоргівлю, постійно займалися пошуками засобів боротьби з нею. Перші міжнародно-правові документи стосувалися торгівлі людьми або, точніше, работоргівлі. У 1815 році відбувся Віденський конгрес, а в 1818 році - Аахенський конгрес. На цих

